



ΛΕΥΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΑΘΗΝΑ - ΒΕΡΟΛΙΝΟ: ΓΚΡΕΜΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ

Όλοι γνωρίζουν την πολύ καλή δουλειά που κάνουν για την Ελληνική rock σκηνή ορισμένες μικρές, ανεξάρτητες δισκογραφικές εταιρίες στο χώρο του Underground. Όταν όμως ένας κολοσσός όπως η Warner ενδιαφέρεται για ένα Ελληνικό συγκρότημα, αυτό κάτι σημαίνει. Οι ΛΕΥΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ αποκαλύπτουν τα μυστικά της επιτυχίας τους στον ΧΑΡΗ ΚΑΡΑΟΛΙΔΗ.

Οι Λευκή Συμφωνία δεν είναι πρωτάρηδες, αφού δημιουργήθηκαν το 1984. Έχοντας λοιπόν αρκετά χρόνια πείρας και δύο άλμπουμ στην πλάτη τους, το 1990 πήραν μια μεγάλη απόφαση: Εγκατέλειψαν την Ελλάδα κι εγκαταστάθηκαν στο Βερολίνο, μια κίνηση που τους άνοιξε το δρόμο για μια διεθνή καριέρα, μια απόφαση που ελάχιστα Ελληνικά γκρουπ είχαν το θάρρος να πάρουν στο παρελθόν. Βέβαια, κάθε θυσία έχει και το τίμημά της. Κάποια μέλη αποχώρησαν από το συγκρότημα, κάποιοι καινούριοι πήραν τη θέση τους και, φυσικά, αυτό είχε επίδραση πάνω στον ήχο του συγκροτήματος. Οι "παλιοί" Θοδωρής Δημητρίου (φωνητικά) και Διογένης Χ. Στεφανιδής (μπάσο) πέρασαν μια συννεφιασμένη μέρα του Φεβρουαρίου από τα γραφεία του περιοδικού, με αφορμή την κυκλοφορία του τρίτου άλμπουμ του συγκροτήματος, που είναι αρκετά σκληρότερο από τα προηγούμενα, για μια συνέντευξη η οποία είχε κανονιστεί από το Νοέμβριο και είχε αναβληθεί αμέτρητες φορές από τότε.

Αφού πρώτα σκούπισαν έναν καφέ που έχυσαν, το κασετόφωνό μου έμεινε από μπαταρία και το άλλο κασετόφωνο που χρησιμοποίησα μου μάσησε την κασέτα, καταφέραμε τελικά ν' αρχίσουμε - από την αρχή...

"Το γκρουπ ξεκίνησε το 1984 με Αγγλικό στίχο, παίζοντας διασκευές", λέει ο Διογένης. "Μετά αρχίσαμε να δουλεύουμε μ' Ελληνικό στίχο, κάναμε κάποιες επαφές και υπογράψαμε συμβόλαιο με την EMI. Το 1986 κυκλοφόρησε το πρώτο μας άλμπουμ, "Μυστικοί Κήποι". Ταυτόχρονα κάναμε συναυλίες στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και σε μικρότερες πόλεις, μέχρι που πήγαμε και δώσαμε ορισμένες συναυλίες στην Ισπανία..."

"... Τον Οκτώβριο του 1987", συμπληρώνει ο Θοδωρής. "Την επόμενη χρονιά κυκλοφόρησε το δεύτερο άλμπουμ μας, "Χώ Του Πόθου."

"Στην Ισπανία κάναμε τις πρώτες μας επαφές με ξένους μάνατζερ. Αυτό ήταν που μας έκανε να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε την προοπτική του να φύγουμε από την Ελλάδα", ξαναπαίρνει το λόγο ο Διογένης. "Αν και αυτή τη στιγμή δεν έχουμε κάποιον μάνατζερ."

Μετά την εγκατάσταση του γκρουπ στη Γερμανία, υπήρξαν κάποιες αλλαγές στη σύνθεση...

"Το 1991 αλλάξαμε κιθαρίστα και πήραμε τον George Berger, έναν Γερμανό. Πρόσφατα αλλάξαμε και ντράμερ. Ο Σπύρος Χαρίσης έπαιξε ντραμς στον καινούριο δίσκο, αλλά δεν είναι πλέον στο συγκρότημα. Τώρα ντραμς παίζει ένας άλλος Γερμανός, ο Chris Becher."

Γιατί έγιναν αυτές οι αλλαγές;

"Θα προτιμούσαμε να μην το συζητήσουμε. Το μόνο που θα θέλαμε να πούμε είναι ότι είμαστε ακόμα φίλοι με τα παιδιά που αποχώρησαν."

Και σε τί γλώσσα συνεννοείστε με τους

καινούριους;
"Ελληνικά! (Γέλια) Γερμανικά, Αγγλικά..."
Πώς αποφασίστηκε η μετακίνηση από την Αθήνα στο Βερολίνο;
Θοδωρής: "Μετά την κυκλοφορία του δεύτερου άλμπουμ και τις συναυλίες στην Ισπανία, συνειδητοποιήσαμε ότι μετράμε, ότι μπορούμε να παίξουμε κι έξω με άνεση. Κάναμε και το βιντεοκλίπ για το MTV (σ.σ. το 1989, για το τραγούδι "Κοιτάζοντας Πίσω" - το πρώτο Ελληνικό βιντεοκλίπ που παίχτηκε ποτέ στο MTV). Είχαμε φτάσει σ' ένα σημείο στην Ελλάδα όπου θγάζαμε δίσκους, παίζαμε στο Ρόδο, εμφανιόμαστε στην τηλεόραση... Έπρεπε να προχωρήσουμε."

Από καθαρά βιοποριστική σκοπιά, μπορεί κανείς να ζησει μόνο από τη μουσική στη Γερμανία, ή μήπως επικρατεί κι εκεί η μιζέρια της Ελλάδας;

"Το πιο σημαντικό ήταν ότι είχαμε τη δυνατότητα να κάνουμε πολλές συναυλίες", λέει ο Διογένης. "Κάναμε συνέχεια live. Αν και πιστεύω ότι τα πράγματα αλλάζουν τώρα και στην Ελλάδα. Πιστεύω ότι οι μπάντες που αξίζουν θα θρουν τη θέση τους στην μουσική στην Ελλάδα. Θα μπορούν κάποτε να ζήσουν από τη μουσική." Εκτός απ' αυτό, πως είναι η rock σκηνή του Βερολίνου σε σύγκριση με την Αθηναϊκή;

"Το Βερολίνο είναι μια πόλη από την οποία περνάνε όλες οι μεγάλες Ευρωπαϊκές περιοδείες. Είναι πολύ κλειδί, όπως το Λονδίνο ή το Άμστερνταμ."

"Βλέπεις απίστευτες συναυλίες εκεί!" υπερθεματίζει ο Θοδωρής. "Και όσον αφορά την τοπική σκηνή, είναι σχεδόν όπως στην Ελλάδα. Τα συγκροτήματα ξεκινάνε κάνοντας πρόβες και παίζοντας σε μικρά κλαμπάκια, σιγά-σιγά καθώς ψάχνονται και φτιάχνουν όνομα περνάνε σε μεγαλύτερους χώρους... Το καλό όμως είναι ότι υπάρχουν πάρα πολλά live κλαμπ, όλων των μεγεθών."

Αυτή η "μετακόμιση", τί επιπτώσεις είχε πάνω στον ήχο του συγκροτήματος;

"Μας δόθηκε η ευκαιρία ν' ακούσουμε και να δούμε πάρα πολλές μπάντες, κάτι που νομίζω ότι λείπει από τα Ελληνικά συγκροτήματα. Δεν μιλάω μόνο για μεγάλα ονόματα, αλλά και για άγνωστα γκρουπ απ' όλο το φάσμα της μουσικής, rock, hard, heavy... Σίγουρα κάπου επηρεάζεται απ' όλα τα αυτά τα ακούσματα", υποστηρίζει ο Διογένης. "Από τις συναυλίες που βλέπεις, από την μουσική που ακούς στα μαγαζιά..."

"Γενικά επικρατεί ένα rock κλίμα, αισθάνεσαι μέλος μιας παγκόσμιας σκηνής", συμπληρώνει ο Θοδωρής. "Δε νοιώθεις ξεκομμένος, όπως στην Ελλάδα. Επιπλέον, στο Βερολίνο υπάρχουν "πολυεθνικά" γκρουπ όπου το ένα μέλος είναι Γερμανός, το άλλο Ισπανός, το άλλο Γάλλος... Γενικά το Βερολίνο είναι μια μουσική πόλη!"

Σ' αυτές τις επιρροές οφείλεται ο σκληρότερος ήχος του νέου σας άλμπουμ;

"Μην ξεχνάς ότι έχουμε να θυγάσουμε δι-

σκο σχεδόν τέσσερα χρόνια. Αλλάξαμε μέλη, η αλλαγή του κιθαρίστα ήταν πολύ σημαντική... Από παλιά προσπαθούσαμε να περάσουμε σε πιο hard φόρμες, τώρα είχαμε τις δυνατότητες να πραγματοποιήσουμε κάτι τέτοιο."

Το να υπογράψει ένα Ελληνικό rock γκρουπ συμβόλαιο με πολυεθνική εταιρία είναι αρκετά σπάνιο φαινόμενο. Πώς έγιναν οι επαφές με την Warner;

"Μας ήθελαν αρκετές εταιρίες στην Ελλάδα. Εμείς είχαμε ήδη κάνει επαφές με την Warner στη Γερμανία. Τους στείλαμε ένα demo με τέσσερα κομμάτια και μας είπαν ότι ενδιαφέρονταν και ότι ήθελαν να μας δουν να παίζουμε live. Τα γραφεία της Warner είναι στο Άρμπουργο, εμείς είχαμε σταν στο Βερολίνο, και μας ήταν δύσκολο να κλείσουμε αμέσως συναυλίες στο Άρμπουργο, θα 'πρεπε να περιμένουμε τρεις μήνες. Επειδή όμως δεν θέλαμε να καθυστερήσουμε άλλο, αποφασίσαμε να γυρίσουμε στην Ελλάδα, να κυκλοφορήσουμε εδώ τον δίσκο με την Ελληνική Warner και να συμπεριλάβουμε στο CD τέσσερα extra κομμάτια με Αγγλικό στίχο, τα οποία θα στείλουμε σαν δείγμα στις εταιρίες έξω."

Στις συναυλίες που κάνατε στη Γερμανία χρησιμοποιείτε Ελληνικό ή Αγγλικό στίχο; Και τα δύο. Η ανταπόκριση του κοινού μάλιστα είναι θερμότερη στα κομμάτια με Ελληνικό στίχο! Οι περισσότεροι στο κοινό είναι Γερμανοί, στο Βερολίνο οι Έλληνες είναι ελάχιστοι, αλλά είχε πλάκα μερικές φορές όταν παίζαμε, που υπήρχαν άτομα στο κοινό και φώναζαν στα Ελληνικά, "παίχτε κάνα κομμάτι από τον πρώτο δίσκο!" Τρομερό συναίσθημα!"

Τα άλμπουμ κυκλοφορεί, εκτός απροόπτου, στις 8 Μαρτίου. Θα τιτλοφορείται απλά "Λευκή Συμφωνία"...

"Τα προηγούμενα άλμπουμ είχαν τίτλους. Αυτό δεν έχει κάποιο συγκεκριμένο τίτλο, γιατί θέλουμε να σηματοδοτήσει την επιστροφή μας."

Διογένης: "Την παραγωγή του άλμπουμ την κάναμε εμείς οι ίδιοι, στο Βερολίνο. Τα μεγάλα στούντιο του Βερολίνου θεβαία είναι απλησίαστα, από πλευράς κόστους, για ένα γκρουπ σαν κι εμάς. Εμείς ηχογραφήσαμε σ' ένα 24-κάναλο στούντιο (σ.σ. το Rollin' Rock). Πόσο μας στοίχισε; (Εμφυσισμένα) Άστο! (Γέλια). Πάντως είναι εφταψήφιο το νούμερο..."

Εκτός όμως από τη μουσική, παρατηρώ και μια μικρή στιχουργική στροφή στο νέο σας άλμπουμ...

"Παλιότερα οι στίχοι μας ήταν πιο φευγάτοι, πιο ψυχεδελικοί", λέει ο Θοδωρής.

"Τώρα είναι πιο άμεσοι, πιο καθημερινοί, αλλά αναφέρονται και πάλι στα ίδια θέματα που ανέκαθεν μας απασχολούσαν:

Αποξένωση, τάση για φυγή, το όνειρο που λέγεται "ελευθερία"..."

Από συναυλιακή άποψη, ποιά είναι τα σχέδιά σας για το μέλλον;

"Δεν έχει ξεκαθαρίσει ακόμα η κατάσταση, σίγουρα θα κάνουμε πολλές συναυλίες στην Ελλάδα, αλλά πρέπει να μπουν οι η-

μερομηνίες σε μια σειρά, γιατί υπάρχει και μια περιοδεία στη Γερμανία στη μέση, η οποία θα διαρκέσει τρεις μήνες", δηλώνει ο Διογένης.

"Λέμε πάντως να ξεκινήσουμε από Θεσσαλονίκη κι επαρχία", πετάγεται ο τραγουδιστής. "Έχουμε πολλά χρόνια να παίξουμε στην Ελλάδα και θέλουμε να πάμε παντού. Θα παίξουμε διάφορα, Ελληνικό και Αγγλικό στίχο, δασκευές, παλιά κομμάτια μας παιγμένα σε νέο ύφος... Όσον αφορά το παλιό υλικό μας, θέλουμε να κρατήσουμε κάποια βασικά στοιχεία, όπως τις γραμμές του μπάσου, τις μελωδίες της φωνής, αλλά θα αλλάξουν οι κιθάρες και κάποια άλλα πράγματα. Θα υπάρχουν αναφορές στο παλιό μας στυλ, αλλά παράλληλα θα προσπαθήσουμε να τα προσαρμόσουμε στο νέο μας ύφος."

Όσον αφορά τις συναυλίες σας στη Γερμανία, έχω ακούσει ότι θα περιοδεύσετε μαζί με συγκροτήματα όπως οι Suicidal Tendencies, οι Heroes Del Silencio και η Suzie Quatro...

Διογένης: "Πρόκειται να γίνει μια περιοδεία με μεγάλα ονόματα, τίποτα όμως δεν είναι ακόμα σίγουρο."

Θοδωρής: "Πρόκειται για μια μεγάλη περιοδεία με 120 εμφανίσεις σ' ολόκληρη τη Γερμανία, με διάφορα συγκροτήματα που θα εναλλάσσονται. Εμείς θα εμφανιστούμε σε καμία τριανταριά απ' αυτές τις συναυλίες τουλάχιστον. Θα συμμετέχουν αυτοί που προαναφέρες, καθώς και πολλά Γερμανικά γκρουπ. Σπώνσορας της περιοδείας θα είναι κάποια εταιρία μουσικών εργαζώνων."

Οι Λευκή Συμφωνία θα γυρίσουν βιντεοκλίπ για το τραγούδι "Θα Είμαι Εκεί", με κάποιες ενδιαφέρουσες συνεργασίες...

"Ήρθαμε σε επαφή με κάποιους ανθρώπους που εκτιμάμε", λέει ο μπασίστας, "όπως ο σκηνοθέτης Νίκος Νικολαΐδης (σ.σ. "Γλυκεία Συμφορία", "Τα Κουρέλια Τραγουδάνε Ακόμα", "Σίνγκαπορ Σλινγκ" κ.ο.κ.). Άκουσε το κομμάτι και δέχτηκε ν' αναλάβει τη δουλειά. Αυτός θα είναι ο σκηνοθέτης, χωρίς θέβαια να ξεφύγει απ' αυτό που θέλουμε εμείς. Θέλουμε κάτι πολύ ποιοτικό, για να μπορεί να παιχτεί από το MTV και άλλα Ευρωπαϊκά κανάλια."

"Το βιντεοκλίπ, το εξώφυλλο του δίσκου που είναι μια φωτογραφία του Τάσου Βρεττού βασισμένη σε μια σύνθεση του σκηνογράφου Διονύση Φωτόπουλου... όλοι οι άνθρωποι με τους οποίους συνεργαζόμαστε γι' αυτή τη δουλειά, δουλεύουν μαζί μας γιατί γουστάρουν τη μουσική μας κι αυτό είναι πολύ σημαντικό", συμπληρώνει ο Θοδωρής. "Γενικά η ανταπόκριση όλων απέναντι στην επιστροφή μας ήταν πολύ θετική, γι' αυτό θα ήθελα να πω ένα μεγάλο "ευχαριστώ!"

Οι Λευκή Συμφωνία, ή ίσως "Lefki Symphonia", επέστρεψαν λοιπόν. Εμείς δεν μπορούμε παρά να τους ευχηθούμε καλή τύχη. Αν και, αφού κατάφεραν να φτάσουν μέχρι εδώ, σίγουρα μπορούν να φτάσουν και ψηλότερα χωρίς τη βοήθεια της τύχης...